

AKTUALITĀTES

JAUNI PLĀNI UN DARBI

Laika skrējienis ir straujš. Liekas, tikko vēl smaržoja Ziemassvētku egles - un nu jau mēnesi esam nodzīvojuši jaunajā 2006. gadā. Sirsnīgs paldies visiem visiem par labajiem vēlējumiem mūsu pagastam jaunajā gadā! Apsveikumu bija daudz – gan no kaimiņu pašvaldībām, gan pagasta uzņēmumiem un sadarbības partneriem, gan no valdības vadītāja Aigara Kalviša un Saeimas priekšsēdētājas Ingridas Ūdres, vairākiem ministriem. Ar avīzes starpniecību gribu īpaši nodot pagasta ļaudīm Latvijas Valsts prezidentes Vairas Vīķes-Freibergas vēlējumu:

„Lai Ziemassvētku laikā iejūtībā atvērtās sirdis un nesavtīgās dāvināšanas prieku mums izdodas saglabāt visu gadu!

Lai jaunais 2006. gads nes ne vien jaunas cerības, bet arī spēku, prātu un veiksmi savus un mūsu mērķus piepildīt!”

Lai piepildītos mūsu ieceres un plāni, jāstrādā pašiem – daudz, centīgi, atbildīgi. Pagasta padome darīs visu, lai īstenotos pašvaldības iecerētie projekti un dzīve Ķekavā kļūtu labāka, ērtāka, drošāka ikvienam iedzīvotājam.

Pēdējos divus mēnešus rūpīgi strādājām pagasta 2006. gada budžeta izveidošanā. Paredzētā pamatbudžeta summa pārsniedz 5 miljonus latu, un bija daudz diskusiju par tā taisnīgu un sabalansētu sadalīšanu visām nozarēm un vajadzībām. Prioritāte, tāpat kā līdz šim, ir izglītības iestāžu sekmīgas darbības nodrošināšana. Jāpabeidz aizsāktā PII „Leviņas” piebūves celtniecība un jaunā ēka jāiekārto un jāapriko, lai 1. septembrī tā varētu vērt durvis četru jaunu grupiņu audzēkņiem. Jāpaveic arī bērnu darza virtuves rekonstrukcija un teritorijas labiekārtošana. Paredzēta pirmsskolas izglītības iestādes „Zvaigznīte” ēkas siltināšana un grupiņu telpu remonts, kā arī Pļavniekkalna sākumskolas paplašināšanas un attīrīšanas būvju projekta realizācija. Katrā iestādē paredzēti darba un sadzīves apstākļu uzlabojumi.

Esam iespēju robežās palielinājuši arī pedagogu darba algas un sociālās garantijas. Sakarā ar strauji pieaugušo inflāciju darba algas ir palielinātas visu pašvaldības iestāžu un struktūrvienību darbiniekiem.

Diemžēl inflācija ir tas faktors, kas ievērojami samazina pagasta izaugsmes un straujākas attīstības iespējas, lai gan katrai nozarei kopumā budžets ir palielināts. Ikdienas izmaksām no tā nākas izlietot vairāk, nekā gribētos, jo dārgāks ir palicis pilnīgi viss – sākot ar kancelejas papīru un beidzot ar elektrību, degvielu, visu veidu pakalpojumiem. Saimniecība, kas pašvaldībai jāuztur un jāaprūpē, patiešām ir ļoti liela. Sadalot finansējumu visiem, izrādās, ka budžets kopumā nemaz tik liels nav un gribētos katrai nozarei piešķirt vēl kaut ko – bet pietrūkst...

Gribu uzsvērt, ka ievērojams papildinājums atvēlēts sociālās aprūpes un veselības budžetam. Paātrināsim medicīnas pakalpojumu pieejamību iedzīvotājiem uz vietas Ķekavā, iegādājoties PA “Ķekavas ambulance” vajadzībām ultrasonogrāfijas aparātu.

Ievērojamu summu esam plānojuši izlietot pagasta teritorijas uzturēšanai – laukumu ierīkošanai un sakārtošanai, asfalta segumiem, ceļu un apgaismes līniju remontam, teritorijas labiekārtošanai, zālienu kopšanai utt.

2006. gadā esam paredzējuši vairāku ļoti apjomīgu projektu aizsākšanu.

Pirmkārt, projektēsīm jauno sākumskolas kompleksu ar sporta zāli un administratīvo centru pašreizējā ābeļdarza vietā, kas saistīsies ar visas Nākotnes ielas pārbūvi un labiekārtošanu. Celtniecība notiks pa posmiem, un domāts šim nolūkam ņemt kredītu vairāku miljonu apmērā. Līdz martam gaidīsim Eiropas fondu naudu Doles tautas nama remontam. Ja Eiropa mūsu projektu neatbalstīs, tad rekonstrukcija tiks uzsākta administratīvā centra projekta ietvaros.

Rudenī jāsākas arī kanalizācijas notekūdeņu spiedvada izbūve uz Rīgu. Šajā projektā iesaistītas 18 pašvaldības, to skaitā Ķekava. Lai gan lauvas tiesu finansējuma dos Eiropa, arī pagastiem sava daļa tajā jāiegulda, un šogad mums jau vajadzēs veikt pirmo apjomīgo iemaksu.

Paredzēti arī Ķekavas Jauno kapu un kapličas būvdarbi, kam tāpat vajadzīgs būtisks finansējums.

Vārdu sakot: lielam pagastam – lieli plāni. Un svarīgākais, ko gribu atzīmēt: arī budžets ir domāts pagasta cilvēkiem un viņu labklājībai. Lielāku vai mazāku daļu konkrētā periodā no tā saņemam mēs katrs – caur bērnu, kas apmeklē skolu vai pirmsskolas izglītības iestādi, caur norisēm kultūras iestādēs, grāmatām bibliotēkās, apgaismotiem ceļiem, sakoptiem zālieniem. Gribētos, lai mēs kopīgi vairotu, sargātu un glabātu mūsu kopējo bagātību.

Mēs ļoti cienām pagasta iedzīvotājus par viņu ieguldījumu mūsu Ķekavas attīstībā. Esam centušies rast īpašus veidus, kā pateikt viņiem paldies. Piemēram, jau otro gadu Latvijas valsts gadadienā godinām Ķekavas gada cilvēkus. Ar šo gadu aizsāksim nomināciju „Labākais skolotājs”, atkal izraudzīsim un atzīmēsim labākos sportistus, trenerus. Jau februārī iecerēts aizsākt vēl vienu jaunu tradīciju „Cilvēks – cilvēkam”, kurā paudzīsim publisku atzīnību tiem ķekaviešiem, kas ar savu atsaucību grūtā brīdī palīdzējuši kādam citam – bieži vien pat pilnīgi nepazīstamam cilvēkam un nereti tādējādi pat glābuši dzīvību un veselību.

DZINTRA MAĻINOVSKA,
Ķekavas pagasta padomes priekšsēdētāja

GADSKĀRTA

1991. GADA BARIKĀŽU ATCEREI

Pašā bargākajā ziemas spelgonī – 20. janvārī visa Latvija atzīmēja 1991. gada barikāžu 15. gadskārtu.

Ari Ķekavas kultūras namā par spīti salam uz atceres pasākumu pulcējās krietns pulks iedzīvotāju, galvenokārt tā laika notikumu tiešie līdzdalībnieki.

Vakars sākās ar Aleksandra Čaka dzejas uzvedumu Ķekavas vidusskolas audzēkņu – zēnu priekšnesumā. Tas bija veltīts vienam no nozīmīgākajiem posmiem tautas brīvības cīņu gaitā – latviešu strēlnieku varonīgajām un traģiskajām kaujām, kuras ik gadu pieminam šajā pašā laikā.

Kā turpinājums – atmiņstāsti par mūsdienu vēstures spilgtāko mirkli – barikādēm. Vidusskolas audzēkņu pierakstītās vēstures liecības lasīja vakara vadītāja Māra Patmalniece.

Pasākumam izvēlētais vadmotīvs – sievietes skats uz notikumiem. Tieši viņas – sievas, mātes, meitas tajā laikā iznesa emocionāli vissmagāko nastu: piedalījās, rūpējās, uzmundrināja, uztraucās un gaidīja mājās... Katrai ir savas īpašas atmiņas. Tajās dalījās Digna Rībeniece, Antoņina Grigale, Dzintra Maļinovska, Elga Auziņa. Savu skatījumu uz tā laika politiskajām norisēm izteica toreizējais Augstākās Padomes deputāts Antons Buls.

Vakara gaitā skanēja daudz dziesmu – gan vidusskolas jauktā kora izpildījumā, gan pasākuma dalībniekiem, Elgas Auziņas rosinātiem, kopīgi atceroties 1991. gada janvāra notikumu dienās dziedātās melodijas. Maestro Arvidam Platperam apsēžoties pie klavierēm, plaši un pārliecinoši izskanēja „Daugav’s abas malas”, un likās – vēsture atdzīvojas...

Tāpat kā pirms 15 gadiem, arī atceres pasākumā kūpēja karsta teļa un smaržoja mīļu roku gādāti pīrādziņi. Tikai sarunas šoreiz ritēja rimtas un mierīgas: raisījās atmiņstāsti, kurus saglabāt aicināja Ķekavas novadpētniecības muzeja vadītāja Ināra Rumbina.

GUNTAS LAPIŅAS teksts un foto

Antons Buls, toreizējais Augstākās Padomes deputāts, kavējās atmiņās par 1991. gada sabiedriskajām norisēm, bet Dzintra Maļinovska teica paldies visiem tiem, kuri, atrazdamies mājās Ķekavā, ar savu darbu un rūpēm atbalstīja Rīgā esošos barikāžu dalībniekus.

Ķekavas vidusskolas zēnu lasītājs Aleksandra Čaka dzejas rindās bieži skanēja ķekaviešiem pazīstami vārdi: latviešu strēlnieku cīņu gaitas cieši saistītas ar mūsu pagastu.

Vidusskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja Digna Rībeniece un viņas jaunākais dēls Jānis, kurš nāca pasaulē tieši tajā skarajā laikā.

Elga Auziņa, kura barikāžu dienās uz Rīgu aizvadīja visus savas ģimenes vīriešus, atceres pasākumā rosināja uz kopīgām dziesmām.

Antoņina Grigale, toreiz Latvijas Radio kora darbiniece, atradās pašā barikāžu loka vidū.

GODA ZĪME – ĶEKAVAS UZŅĒMĒJIEM

Aizvadītā gada nogalē ar Latvijas valsts aizsardzības fonda „Lāčplēsis” Goda zīmi apbalvoti divi Ķekavas uzņēmēji – SIA „Dālderis” prezidents Māris Šops un SIA „Co Priedes” prezidenta, pagasta padomes deputāts Pēteris Geks. Apbalvojums piešķirts par lielu personīgo ieguldījumu Latvijas valsts neatkarības atjaunošanā un aktīvu sabiedrisko darbību. Vieni no svarīgākajiem apbalvojuma piešķiršanas kritērijiem bija piedalīšanās 1991. gada barikādēs un veiksmīga uzņēmējdarbība kā valsti un sabiedrību stiprinošs faktors. Izturot skarbos konkurences cīņus, SIA „Dālderis” darbojas jau kopš 1991. gada, SIA „Co Priedes” - no 1992. gada.

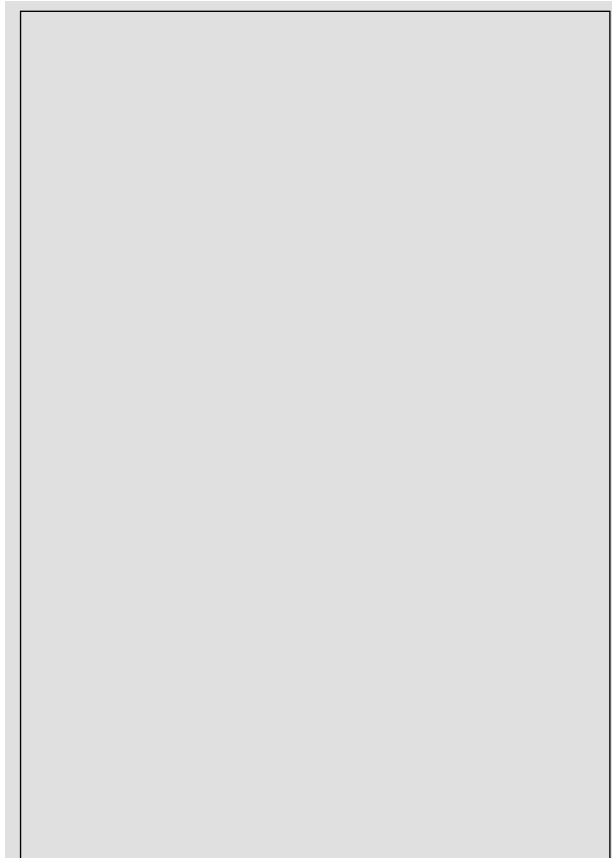
Attēlā no kreisās: Māris Šops un Pēteris Geks, pie kuru svētku uzvalkiem blakām jaunajam apbalvojumam - 1991. gada barikāžu dalībnieku piemiņas zīme.

GUNTA LAPIŅA

Brīvība mūža ieslodzījumā

Edgara Ozoliņa 75. jubilejas gads man pagāja kopā ar viņa darbiem un domām - izvietojot aploksnēs un vāciņos ap tūkstoti mākslinieka zīmējumu un skiču, ap tūkstoš deviņsimt dažādu piezīmju lapiņu. Tas ir materiāls veselam memoriālajam muzejam! Ceru, ka reiz Ķekavas muzeja pamatekspozīcijā iekļausies atsevišķa zāle, veltīta tikai un vienīgi Edgaram Ozoliņam. Māksliniekam, kurš smagas slimības seku mocīts, tomēr spēja tik ļoti milēt un izprast cilvēkus, ka tie kļuva par viņa māksliniecisko interešu galveno izpausmes jomu. Cilvēkam, kurš spēja būt brīvs, atrodoties mūža ieslodzījumā. Pie tam tas bija dubults mūža ieslodzījums. Paša vārgais ķermenis (kāds mediķis reiz pat bija pateicis tieši un skaidri – “tādi kā Jūs, ilgi nedzīvo”) un totalitārā sabiedriski politiskā sistēma, kas Edgaram Ozoliņam nebija pieņemama (“cilvēks uz kuģa, kas iet pa nepareizu kursu” - tā viņš par sevi saka kādā replikā). Zīmējis mācību grāmatām smaidošus pionierus, “Zilītes” vākam brašu sarkanarmieti, kas no Rīgas padzen hitlerieti u. tml. Bet atvilktņē ieguļas melnbalta grafika “Mana tauta sašauta kā siets – centrā mērķēts”, leģionāru tēmai veltītie EX LIBRIS ... Slimības seku dēļ nav varējis īstenot sapni – studēt arhitektūru un visu mūžu dienišķo iztiku pelnīja, zīmējot filigrāni izstrādātus psiholoģiskos tipus karikatūrās, kas vēl šodien liek mums padomāt par cilvēka dabu; taču atvilktņē top skice televīzijas tornim, mets piemineklim Butleru strēlnieku kapos, mets totalitārisma upuru piemineklim... Neizsakāmas grūtības sagādāja mums lielākajai daļai tik ierasta lieta, kā iekāpšana tramvajā un pārvietošanās pa to. Tālab jau 1966. gadā bija ieguvis modificēta invalīdu auto vadītāja tiesības, taču līdz mūža galam to iegādāties nevarēja. Tā laika preču deficīta apstākļos daudz ko varēja nopirkt tikai tad, ja tas tika “piešķirts”: ja nepiešķīra, tad – nekā. Uz kāda no šīs garās sarakstes dokumentiem mākslinieka atraitne 1988. gadā uzrakstījusi: “Nekādi nepiešķīra mīļajam manam! Vēl viena dvēseles trauma no okupantiem.” Tādēļ tāda brīvības izpausme kā ceļošana notika iztēlē, - to liecina plašā karšu un tūrisma shēmu kolekcija. Retumis, ja atrodas vedējs, iznāk kāds svētceļojums – uz “Kurzemes cietoksni”, kas tolaik atradās aizliegtajā pierobežas zonā, tādēļ ikreiz nepieciešama caurlaide. Atvilktņē skices Doles dabas parkam, bet īstenībā – ciemošanās Ķekavā, Vilkačos, pie mātesmāšas un tikpat kā audzūmātes Ernas Bērziņas, zēnības gadu vietās, jo “rupjmaize ar speķi un ķiploku vislabāk garšo uzkalnā, kur vējš pūš mutē”. Izteicis vēlēšanos – “lai mani norok Butleru strēlnieku kapos”, bet apglabāts Rīgā I Meža kapos Mākslinieku kalniņā; uz kapakmens uzraksts: “Jāmil savējie”.

Pirmo klašu vecāku un skolotāju tematiskā vakara dalībnieki iepazīstas ar izstādi. Edgars Ozoliņš – 2. no kreisās. Gads un vieta nav zināmi. Fotogrāfs nav zināms.

žurnāla “Dadzis” ārštata mākslinieks. Piedalījies karikatūristu darbu izstādēs Latvijā, Lietuvā, Igaunijā. 1978. gadā zīmējis titrus ar šaržiem filmai “Atklātā pasaule”. Atsaucies pasūtījumam izgatavot aīšas, piem., Zirgkopības svētkiem hipodromā, deju ansamblim “Daile”, kinofilmāi “Limuzīns Jāņu nakts krāsā”. Pievērsies arī mazajām grafikas formām – EX LIBRIS; veltījums Laimonim Straupeniekam – vīrs ar lāpstu, uz kuras tup velniņš – iekļauts A. Žmuidzinavičus muzeja velnu kolekcijas fondā Lietuvā (šo ziņu mākslinieka atraitne saņēma pusotru gadu pēc Edgara Ozoliņa aiziešanas mūžībā). Atsaucies Gabrovas Humoras un satīras nama (Bulgārijā) sadarbības piedāvājumam; taču man pagaidām nav zināms, vai šī sadarbība notikusi.

Pētījis mūsu tautas vēsturi un folkloru, kā arī savas dzimtas likteņgaitas un gadu gadiem darāmo darbu mapēs krājis ieceres skicēs un piezīmēs:

parafrāzei par J. Janševska romāna “Dzimtene” tēmu (komiksu sērijas vai animācijas filmu seriāla formātā); projektus “Islandes variantam” - iespēju Baltijas tautām emigrēt un tādējādi neasimilēties Padomju Savienības okupācijas laikā; Latvijas vēstures atainošanai EX LIBRIS formā;

grāmatai par savu mūžu, jo **“mana biogrāfija ir manas tautas biogrāfija”**; šī iecere mākslinieku ir ļoti pārņēmusi, un, lai gan viņš 1972. gada 2. augustā izteicis raizes, ka “par vēlu nodoties rakstniecībai”, taču arī turpmāk mudinājis sevi tomēr šim darbam koncentrēties, atmetot pie malas “visas Islandes” un “pornogrāfijas”, šai vārdā galu galā nosaucot savas nerātno anekdošu tipa erotiskās fantāzijas pseidoimprovizācijai par J. Janševska “Dzimteni”.

Mākslinieka šīs zemes mūžs beidzās 1987. gada 5. oktobrī; pēdējais teikums palicis nepabeigts: “Visgrūtākais ir pirms uzvaras...”, elpa izdzīsa pēkšņi...

Šais dažās avīzes rindiņās nav iespējams pateikt piecpadsmit gados saprasto (jau 1990. gadā sāku iepazīt Edgara Ozoliņa mantojumu; tā neliela daļiņa sagaidīja apmeklētājus Ķekavas muzeja atvēršanas dienā 1995. gada 26. janvārī; pēc tam īpašas atkalredzēšanās bija 1997. gada sākumā, 2002. gada nogalē un cauri visam aizvadītajam gadam). Šis ir tikai nedaudzas rindiņas, bet tās ir atbildīgas mīlestības un dziļas cieņas pilnas. Un ko gan visvairāk cilvēkam vajag šaisaulē un arī viņā ... taču jau mīlestību... mīlestību un sapratni... Vēl ir tikai jaunā gada pirmais mēnesis, un vēl var vēlēties un novēlēt. Un tādēļ es ļoti ļoti vēlos un ceru, ka man – kopā ar Anitu Kalniņu – tiks atļauts izstrādāt koncepciju Edgara Ozoliņa mūždarba ekspozīcijai un piedalīties tās iekārtošanā.

Pagaidām divus mēnešus Ķekavas novadpētniecības muzejā būs apskatāma ceļojošā izstāde, kurā atspoguļots sievietes tēls Edgara Ozoliņa darbos. To iekārtojis mākslinieka brāļadēls Armīns Ozoliņš (cītīgāki muzeja apmeklētāji droši vien atceras, ka 1997. gadā Armīna iekārtotā E. Ozoliņa izstāde bija ļoti plaša un retrospektīva). Bez tam - gaitēņa stūrītis pie muzeja durvīm atvēlēts manai interpretācijai, un es kādos desmit piecpadsmit rāmišos centīšos sniegt ieskatu piecpadsmit gados uzinātajā un saprastajā. Cienījamie pagatļaudis! Lūdzu uzdāviniet muzejam Edgara Ozoliņa ilustrētās mācību grāmatas: ābeci un A. Pakalnetes un H. Losbergas “Lasāmo grāmatu” 2. klasei! Lūdzu atsaukties arī E. Ozoliņa kādreizējos klases un skolas biedrus vai viņu pēctečus, kam mājās vēl glabājas kādi mākslinieka pusaudžu gadu zīmējumi.

VELTA STRAZDIŅA,

Ķekavas novadpētniecības muzeja speciāliste

Kolhoza „Ķekava” laikā 1980. gadā noorganizējās rokdarbu cienītāju pulciņš 15 – 20 cilvēku sastāvā. Pēc dažiem gadiem Anna Zanolovska, Daila Tuliševska, Ineta Vāsule un Veronika Beiermane ieguva Tautas daiļamata meistara nosaukumu. 1994. gadā pulciņš pārtapa par tautas daiļamata klubu „Labieši” Ritas Bluķes vadībā. No 1999. gada klubiņa vadītāja ir Veronika Beiermane.

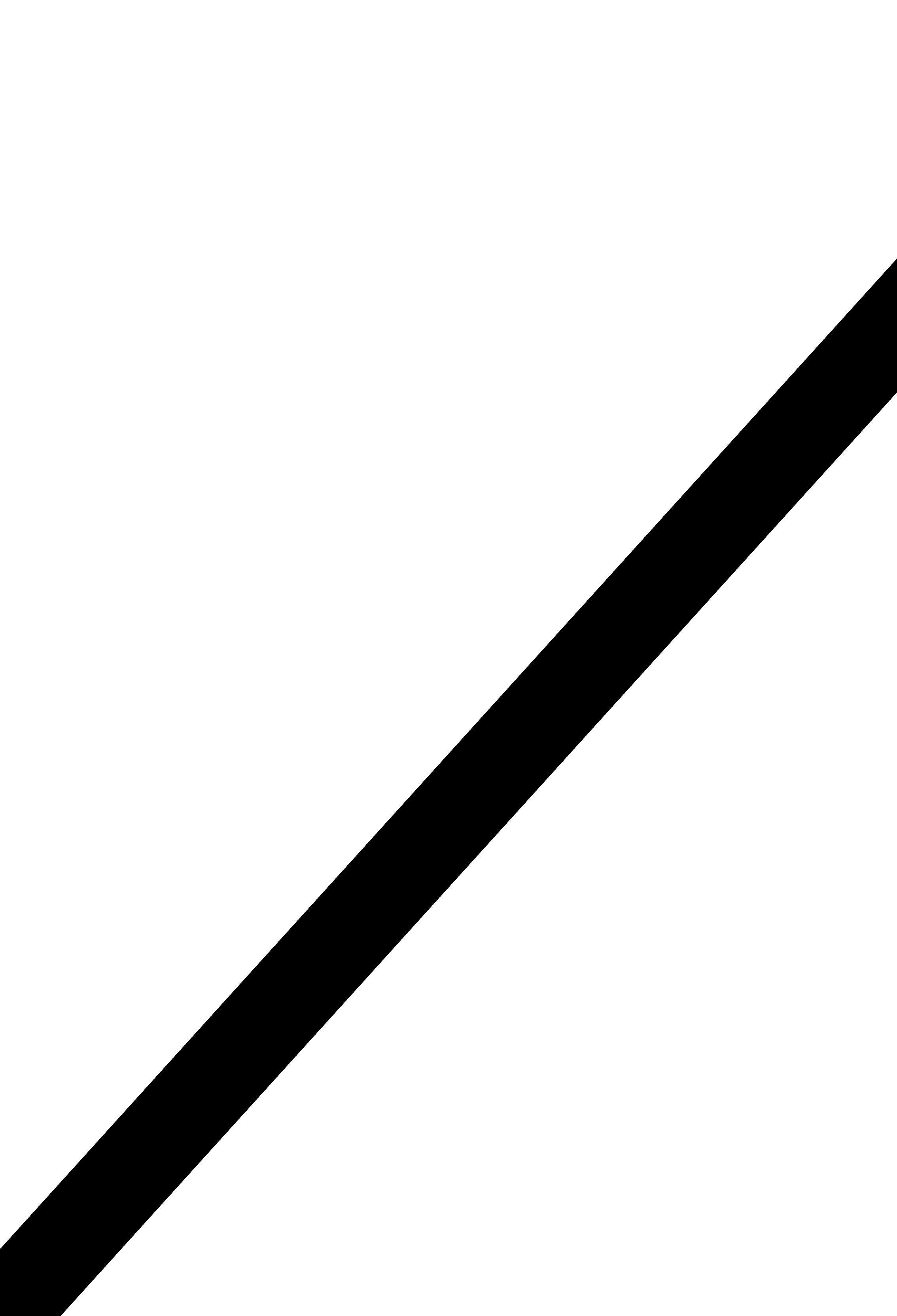
Neskatoties uz dzīves grūtībām, strādājot ar lielu centību un darba mīlestību, „Labieši” prata pastāvēt un radīt daudz skaistu darbu. Klubiņa rokdarbnieces ar lieliem panākumiem ir piedalījušās vairākos republikas konkursos – zeķu, galdautu, priekšautu un spilvenu izstādēs. Tika iekārtotas mūsu darbu izstādes Rēzeknē, Krustpilī, Aizkrauklē, Talsos, Kabilē, Saldū, Kuldīgā, Nītaurē, Jaunsudrabiņa muzejā, Doles muzejā, Rīgā, Cēsis, Baldonē, Ķekavā.

Esam ļoti pateicīgas Ķekavas pagasta padomei par klubam atvēlētajām labiekārtotām un skaistām telpām kultūras namā. Paldies kultūras nama darbiniecēm Vēsmai Ozoliņai, Mārai Patmalniecei, Elgai Auziņai, Andai Kirilovai par sirsnīgo attieksmi.

Pašlaik klubā darbojas 22 cilvēki. Diemžēl vairākām mūsu čaklajām un ilggadējām rokdarbniecēm veselība vairs neļauj piedalīties kluba pasākumos, taču mūsu pulkā nākušas klāt atkal jaunas dalībnieces. Kluba durvis joprojām ir atvērtas visiem rokdarbu mīļotājiem – laipni lūdzam! Mūsu klubiņa dalībnieces vieno ne vien rokdarbi, bet arī savstarpējā draudzība, sirsnība, izpalīdzība.

Uz tikšanos izstādē! – saka VERONIKA BEIERMANE

APSVEIKUMI

Cel, māmiņ, mani saulītē,
Lai atspīdums mirdz zvaigznītē,
Lai saules vārdos ieklausos
Un zvaigžņu rakstos ieskatos.
(V. Kokle- Liviņa)

Ķekavas pagasta padomes
dzimtsarakstu nodaļā reģistrētos
jaundzimušos mazuļus

**PATRĪCIJU KAŠU,
SABĪNI GORKINU,
KRISTIĀNU PETROVU,
MATĪSU MELNIEKU,
EVELĪNU SIĻAVSKU,
HUGO LOČU,
ELVI KAĶI,
ARTI KENSTAVIČU,
SANDIJU MEIKŠĀNI,
ARTJOMU MOISEJEVU,
KRISTJANU EMĪLU SURNU**
un viņu vecākus sirsnīgi sveic
Ķekavas pagasta padome.

SLUDINĀJUMI, REKLĀMA

LĪDZJŪTĪBAS

Iecērt logā sala cirvis,
Iecērt sirdī sala cirvis.
Apklust viss – nekā vairs nava.
(D. Avotiņa)

Ķekavas pagasta padomes
dzimtsarakstu nodaļā reģistrēta

**RIMANTA MARKŪNAS,
ANDREJA MIZNIKOVA,
INTAS BRĪGZNES,
JEZUPA ŠARKOVSKA,
AIVARA SEREŅEVA,
ANNAS JASEVIČUS,
ZINAIDAS ŠEIKINAS,
LILIJAS STEPANOVAS,
INGAS KOZIŅECAS,
REGĪNAS KRAMAS,
JĀŅA LIŠOVSKA,
VERAS BORŠČAKOVAS,
ALEKSANDRINAS PAULIŅAS**
aiziešana mūžībā.
Pagasta padome izsaka
līdzjūtību tuviniekiem.

**Pārtikas un rūpniecības
preču veikals „RĀMAVA”
aicina darbā
PĀRDEVĒJAS, APKOPĒJU.**
Tālr. 9265737.

Gulbūves:
~ ar rokām cirstas gulbūves;
~ virpotas gulbūves.
Individuālo māju būvniecība.
Atsevišķu būvdarbu veikšana:
~ sagatavošanas darbi;
~ namatu ieliecšana;